

FRANKFORT, den 13den Julij.

Berigten uit Konstantinopel van den 22den Junij behelzen het volgende: Lord Ponsonby heeft de volledigste genoegdoening ontvangen: *Akif-Effendi* is den 16den dezer van den post van minister van buitenlandse zaken ontslagen, en heeft den Chalussi *Ahmed-pacha*, gewezen *Kaimakam*, tot opvolger bekomen. Bij des Grooten Heers aanschrijving daaromtrent aan den grootvizier wordt gezegd, dat de ziekelijke toestand van *Akif-Effendi*, welke hem de vervulling zijner ambtspligten moeilijk maakt, deze beschikking heeft te weeg gebragt; doch het publiek weet wat daarvan is, en het opzien is daardoor slechts vermeerderd geworden. De ontslagen minister heeft een maandelijksch pensioen van 10,000 piasters bekomen. — Lord Ponsonby schijnt thans tevreden, ofschoon hij zich nog niet op het departement van buitenlandse zaken vertoond heeft. *Akif-Effendi* gaat naar Brussa, waarheen hij in eens sobert van ballingschap verwezen is. Hij is een der uitstekendste en bekwaamste staatslieden, welke de Porte bezit en zijne verwijdering kan niet voordeelig voor den Sultan zijn. Intusschen moest hij dit offer brengen, en den representant van Engeland trachten te vreden te stellen, alvorens de grootelijks door dezen verlangde instructien uit Londen inkwamen, daar men bij de weifelende gewoelens, waarvan lord Palmerston zoo menig bewijs gaf, niet weten kon, hoe hij de Churchillsche zaak zou opnemen en of hij op de onmiddellijk te Londen en Parijs gedane vertoogen van de Porte misschien in 't geheel geen acht zou slaan. Nu zijn althans lord Ponsonby alle middelen benomen, om aan zijne eenigzins onvriendelijke gezindheden omtrent de Porte verderen loop te laten. Vóór dat het besluit van ontslag van *Akif-Effendi* bekend werd, waren reeds al degenen gestraft, die zich schuldig gemaakt hadden aan het vergriep, van in den persoon van een Engelsch onderdaan de regering van Engeland te beledigen. Overigens moet men *Akif-Effendi* het recht laten wedervaren, dat hij zelfs bij herhaling verzocht heeft, het ministerie te mogen verlaten, ten einde de lord Ponsonby genoeg te geven. De Sultan schijnt er moeijelijk toe gekomen te zijn. Eerst toen hij vernam, dat de mishandelde Churchill steeds een der ijverigste voorstanders van de Porte was, en dat men verscheidene bijstandigheden, betrekkelijk de mishandeling van dezen gentleman, voor hem verhoorden had gehouden, schijnt hij zeer misnoegd op *Akif-Effendi* geworden te zijn, en het besluit van ontslag in den nacht van den 15den op den 16den geteekend te hebben. De directeur van politie van Galata werd mede van zijnen post onttent en tot eene gevangenisstraf van zes maanden veroordeeld; zijne onderhoorige beambten, die den heer Churchill mishandeld hadden, ontvingen de bastonade. Op deze wijze zal dus wellicht eene zaak afloopen, welke met stokslagen begonnen en met stokslagen geëindigd is.

— Van de Bosnische grenzen wordt gemeld, dat een groot aantal der Christelijke bevolking van Bosnie dit gewest, waar zij steeds onderdrukt wordt, verlaat, om zich in Servie neder te zetten. Deze landverhuizers ontvangen van de Oostenrijksche overheden op eene liefderijke wijze den noodigen onderstand om hunnen togt te volbrengen.

LONDEN, den 13den Julij.

Er zijn alhier berigten uit San Sebastian ontvangen, tot den 6ten dezer. Dezelve houden in, dat den 6den eindelijk antwoord uit Madrid was ontvangen op de bij herhaling door den generaal *Evans* gedane vertoogen over wanbetaling en verdere veronachtzaming van het Britsch legioen. Het Spaansch ministerie moet beloofd hebben aan alle verbintenissen, aangaande dit hulptroep, gestand te willen doen, en hetzelfde met kracht te zullen ondersteunen. Zulk heeft hier bij velen genoegen verschaft, en men spreekt dan ook veel minder over de terugkomst van het legioen uit Spanje; sommigen hadden echter meer dan dat, dan beloften verlangd. Intusschen worden de door de Engelschen bezette punten allengedachts versterkt. De generaal *Cordova* bevond zich nog steeds de Pampeluna. Over diens gezindheid nopens het legioen wordt niets gemeld.

— Naar berigten uit Mexiko is generaal *Santa Anna*, in de bestrijding der Texianen werkelijk zoo ongelukkig geweest, dat hij in handen van deze opstandelingen is gevallen, en het grootste gedeelte van zijne magt verloren heeft.

— De 3 pCt. gec. 92½ Ned. 2½ pCt. 56½ 5 pCt. 103 ½ Spanje 41½.

PARIS, den 12den Julij.

Alibaud heeft gisteren morgen vroeg om vijf uur de doodstraf ondergaan.

Zaterdag avond was *Alibaud*, zoo als men verneemt, reeds met het denkbeeld naar bed gegaan, dat hij Zondag morgen zou geëxecuteerd worden, en had zich daarom niet al zijne kleederen aan op zijne legerstede geworpen. Toen hij omstreeks vijf uur in den morgenstond van een der wachters vernam, dat er op feestdagen geen executie kon plaats hebben, heeft hij zich eerst ontkleed. Den ganschen dag heeft hij vervolgens met het zingen van republikeinsche liedjes doorgebracht. De aalmoezenier, de *abbé Grivel* was Zaterdagmiddag, omstreeks vier uur, bij den

veroordeelde gekomen. Na hem vrij koel ontvangen te hebben, is *Alibaud* er eindelijk toe gekomen om te biechten. Zondags heeft hij, bij brief, den geestelijken weder bij zich laten roepen, en deze is toen weder tot 's avonds bij hem gebleven. 's Morgens om drie uur keerde hij terug. *Alibaud* sliep, en toen hij wakker werd, zeide hij tot den geestelijke: « Gij komt mij den dood aanzeggen! » « Ja tegen vijf uur, » hernam de geestelijke.

Toen het uur daar was, verzocht *Alibaud* te mogen rooken en drinken. Hij was bang, dat men in zijn glas iets zou gedaan hebben, waardoor hem het voorkomen van moed zou benomen worden; doch de priester stelde hem daaromtrent gerust. *Alibaud* omarmde hem verscheidene malen, terwijl hij hem verzocht, dat als hij in het gewest zijner ouders mocht komen, hij hun dan mocht zeggen, dat hij voor de vrijheid stierf.

« Ja, » zeide hij, zich naar andere personen toegerende, ik sterf voor de republiek; ik herhaal het, dat ik geen medeplichtigen had; ik spreek alles tegen, wat de procureur-generaal omtrent mijnen levenswandel en mijne gewoonten opgegeven heeft; ik ben even rein, als *Brutus* en *Sand*; even als zij, heb ik de vrijheid van mijn vaderland gezocht. — Alvorens de gevangenis te verlaten, zeide hij de beambten vaarwel en omarmde verscheiden hunner.

's Morgens om 3 uur was het schavot reeds op het St. Jacobsplein opgericht. Er waren toen hoogstens vijftig personen op dat punt verzameld bij de troepen, die het plein bezet hadden. Om vijf uur werd er *Alibaud* met een peloton gendarmerie gebragt. Geen enkel oogenblik verloor hij gedurende de toebereidselen zijne bedaardheid, en men hoorde hem slechts deze woorden uiten: is er dan zoo veel omstand nodig om iemand naar het schavot te brengen? Toen hij onder aan het schavot gekomen was, klopte hij de trappen met een vasten tred op. De deurwaarder van het hof der pairs las hem onder aan 't schavot zijn vonnis voor, waarnaar hij met aandacht luisterde. Hij had een sluijer van zwart fluors over het hoofd, een wit hemd hing hem over de schouders, en hij was blootsvoets. Toen hem de zwarte sluijer afgedaan werd, verheef hij de stem en zeide op vasten toon: Ik sterf voor de vrijheid, voor het volk en de uitdelging der monarchie. Zich vervolgens naar zijne wachters keerende, zeide hij: « Vaartwel kameraden. »

Vier minuten over vijf uur was alles afgelopen, en kwam reeds de kar om het lijk van den ter dood gebragten naar het kerkhof te vervoeren.

Op het plein waren omtrent twee duizend man troepen verzameld; die de ruimte om het schavot hadden afgesloten. Er was tegen het uur der executie nog al veel volks komen toelopen; maar niemand heeft nader dan op 300 schreden afstands bij het schavot kunnen komen.

— De *Courrier Français* meldt het volgende: Berigten uit Tanger behelzen eenige nadere bijzonderheden aangaande den staat van zaken tusschen Frankrijk en Marokko. De Marokkaansche regering, hoezeer aangankelijk beweerd hebbende, voor de vijandelijke aanvallen van hare cijspligten op het Oransch grondgebied niet verantwoordelijk te kunnen zijn, heeft echter vervolgens verklaard, de noodige maatregelen genomen te hebben, ten einde de Arabieren, die anders dan om handelskaravanen de grenzen overgingen, zouden terugkeeren; en dezelven voortaan niet meer uit hare staten te zullen laten gaan. Wijders heeft zij ook gezegd de ronselaars, die manschappen of leeftoet aan *Abd-el-Kader* bezorgden, te hebben laten weggagen of gevangen zetten.

« Doch men moet niet al te veel op die verklaringen en verzekeringen vertrouwen, en zich herinneren, dat de overheden te Tanger in 1830 zich jegens alle consuls met de Fransche expeditie zeer ingenomen toonden, terwijl intusschen de regering den Deij aanmoedigde en bijstond. De Marokkaansche ministers beschouwen den Grooten Heer ook nog altijd als den wettigen souverain van het regentschap *Algiers*, staan in onmiddellijke betrekking met hem en houden vast aan den regel, dat, als men de ongeloofigen niet overwinnen kan, men ze dan toch mag bedriegen. »

De sessie der wetgevende kamers van Frankrijk is heden gesloten.

GRAVENHAGE, den 1sten Julij.

Schier dagelijks bezoeken onderscheiden leden van het Koninklijke gezin het naburige dorp Scheveningen, hetwelk op dit oogenblik door talrijke badgasten bezocht wordt. Tot veraangenaming van hun verblijf, laat het stedelijk bestuur niets na.

— Dezer dagen is, van zijne uitstapje naar Londen Sir *E. Disbrowe*, Britsch gezant aan het Ned. hof, in deze residentie teruggekeerd. Eergisteren heeft dezelve verschillende diplomaten bij zich ontvangen.

— Eergisteren avond heeft *Mev. Naret-Koning*, eene der verdienstelijke atrices en zangeressen van den Amsterdamschen Stads-Schouwburg, hare laatste voorstelling op het Koninklijke Zuid-Hollandsch tooneel alhier gegeven. Na het einde der voorstelling, is zij door het te vreden publiek teruggeroepen.

— Dezer dagen is het plan voor 169ste loterij goedgekeurd geworden, welke zal bestaan uit 24,000 loten, 12,000 prijzen en 52 premien. Den 8den Augustus 1836 zal de collecte geopend en den 20sten daaraanvolgende gesloten worden. De eerste klasse zal den 5den September aanvangen.

AMSTERDAM, den 12den Julij.

Op den 7den dezer is door de Amsterdamsche regtbank, in cas van appel, in zake van *A. Brummelkamp c. s.*, appellanten, een tegen gezegde

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.